

Carmen XIV
MODUS LIEBINC.

De puero niveo.

1a
Advertite,
omnes populi,
ridiculum
et audite, quomodo

5

Suevum mulier
et ipse illam
defraudaret.

1b
Constantiae
civis Suevulus
trans equora
gazam portans navibus

5

domi coniugem
lascivam nimis
relinquebat.

2a
Vis remige
triste secat mare,
ecce subito
orta tempestate

5

furit pelagus,
certant flamina,
tolluntur fluctus,
post multaque exulem
vagum litore

10

longinquo nothus
exponebat.

2b

Nec interim
domi vacat coniux;
mimi aderant,
iuvenes secuntur,

5

quos et inmemor
viri exulis
excepit gaudens
atque nocte proxima
pregnans filium

10

iniustum fudit
iusto die.

3a

Duobus
volutis annis
exul dictus
revertitur.

5

Occurrit
infida coniux
secum trahens
puerulum.
Datis osculis

10

maritus illi
«De quo», inquit, «puerum
istum habeas,
dic, aut extrema
patieris.»

3b

At illa
maritum timens

dolos versat
in omnia.

5

«Mi», tandem,
«mi coniux», inquit,
«una vice
in Alpibus
nive sitiens

10

extinxi sitim.
Inde ergo gravida
istum puerum
damnoso foetu
heu gignebam.»

4a

Anni post hec quinque
transierunt aut plus,
et mercator vagus
instauravit remos:

5

ratim quassam reficit,
vela alligat
et nivis natum
duxit secum.

4b

Transfretato mari
producebat natum
et pro arrabone
mercatori tradens

5

centum libras accipit
atque vendito
infante dives
revertitur.

5a

Ingressusque domum
ad uxorem ait:
«Consolare, coniux,
consolare, cara:

5

natum tuum perdidit,
quem non ipsa tu
me magis quidem
dilexisti.

5b

Tempestate orta
nos ventosus furor
in vadosas sirtes
nimis fessos egit,

5

et nos omnes graviter
torret sol, at il-
le nivis natus
liquecebat.»

6

Sic perfidam
Suevus coniugem
deluserat;
sic fraus fraudem vicerat:

5

nam quem genuit
nix, recte hunc sol
liquefecit.